

పూర్తి గర్భ సూచిక

1125

8821

వైద్యం గ్రంథములు

ఓం.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ సాంబశివాయన్నమః.

పుత్రరత్నసుబోధిని.

యః,

శ్రీ గుణిశ్చ సహ సౌమ్యః మోక్షసాధారణగు

యోగైయోగిం విశ్వరూపగు శివమర్తిం

యావదుత్తరజునివేదచియింప డిక్రెరుం

మామారు కుగయ్యవే కెమ్మో ముడి

గొల్పిని తెలివారిన్ల నివాసగు శీహ

కుం వింహూదాకార్యం చే

శ్రీవేంకటేశ్వరగేయ ముక్తా శనాయంగు

ముద్రిపించి ప్రమంప బడియె.

తిరుపతి.

1 - 11 - 11.

దీనివల 6 పై నట.

ఓం.

త్రైరస్తు.

పుత్రరత్నసుబోధినీ.

ఉ॥ శ్రీమదనంత విద్యలకుఁ జీవనుడై । ఘనమైనకా
యుడై । వామనరూపుడై । యెలుకవాహనుడై । గజరాజ
వక్త్రుడై । చామరకల్లుడై వెలయు । శంకరుపుత్రుని నమ్మి
గొల్చెడన్ । కామితవస్తుస్సమములు గల్గుటకై ।
పుత్రరత్నమా ॥ ౧ ॥

చ॥ కరములభక్తితోడ । సిరికంఠుని పూజిలోనర్చుడే
ని । సుస్థిరమతిచేత శ్రీహరినిచింతనజేయకయండనేనితా ।
సరసవినీతిధర్మమును సత్యములోనదలంచడేని । యప్పుడు
మౌనిజన్మమెన్నగును భూమికిభారముపుత్రరత్నమా ॥ ౨ ॥

చ॥ భువినిమనుష్యజన్మముగి బుట్టుటదుస్తరమంచు
బాడగా । నువతిగజన్మమెత్తకయు నుండుట । దుర్లభ
మందునీతియున్ । సవినయరక్తియుక్తికృతిశక్తియు ।
గల్గుటపూర్వమందుపై । భవముదొలంగు । నట్టి హరి
భక్తియదృశ్యము పుత్రరత్నమా ॥ ౩ ॥

చ॥ ధరాశీనిరాజపత్ని | దమతల్లిన్మౌళ్యభార్యనుగన్నతల్లిని |
స్వరగురుభార్య నన్న సతివర్గములన్ | మదిలోనమాతృల |
స్వరయకయున్న | కీర్తి చెకునాయువు గ్రుంగువిశేషపాప
మున్ | బరువడిజెందుచుండు నెడ బాయక నెప్పుడు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪ ॥

చ॥ చిరతరభక్తితోన్మడుగు జేసినవారిని గన్నతండ్రి
నిన్ | నరయగలేమిపైచ్చి నపుడన్నము బెట్టినవారినిన్ మ
దిన్ | వెరపునుదీర్చువారలను | విద్యప్రసిద్ధిగ నేర్పువారలన్
గురువులుగామదిన్ దలచి | కోరిభజింపుము పుత్రరత్న
మా ॥ ౫ ॥

చ॥ దలపపరిత్యజించి పరదారలపొందుకులానువృత్తి
గా | సలుపుచునర్వకార్యముల సత్యముతన్మదినిల్పిమూ
గ్గతో | చెలిమినిబాసిబీదలను చేకొని సాధులతోచి
భ్యాతిచే | చెలగుచునుండ నన్గతిని జెందుటనిక్కము
పుత్రరత్నమా ॥ ౬ ॥

చ॥ అలయకయత్నమామ | తెవరై నను | వేద్యతో

పచ్చియ్యన్నికా | బిలుచుకపోతేపోయినను ప్రేమతోనాల్గు
దినలులచ్చటకా | లలగుచును రావలయు చీటికిమా
టికితానపోయినకా | బలవ సకంఠపల్లనని సభ్యులుడే
ల్పిరి పుత్రరత్నమా || ౭ ||

చ || పిలివని పెద్దనంబుచకు స్త్రీమదొలంగినచుట్టమిం
టికికా | తులపలచెండుకా | నా మతోపచనుండెడు శత్రు
పక్షకా | వలవనికామిసేమణుల వద్దకపోరానరించువో
టికికా | బలిమినిబోవరాదొడ పల్కులనిక్కము పుత్ర
రత్నమా || ౮ ||

చ | లలసలచెంతజేరి కడులాటనతో పరిహాసభాష
ణలో | బలుకుటవారిజూచుటయు పాడియుగాదటుజేసి
మన | శృలనముబుట్టితాచెడుట సత్యముగావుననెట్టివా
రికికా | నిలవరకాంతగోష్ఠి తగదెన్నటికైనను పుత్రరత్న
మా || ౯ ||

చ || భరితసుఖీలదైన కులభామినితో కలహంబొనర్చు
టలో | నిరతము నిర్ణిమిత్తముగ నేరముమోపుటమేరగా

దుతా । నరమరలేకజేయునెక నచ్చలి క్లవలంమఁదిము
దైరిగను లక్ష్మిబాసి చుచునోర్చులుకైనను పుత్రరత్న
మూ ॥ ౧౦ ॥

చ॥ ఉనుతిరిమైన భాగ్యముల నూర్చునిపస్తన ధీరమా
నసంబరయగ రోషరాజసంధలం దతిస్త్రియుబాహుశక్తి
సంగరమున విద్యలము ~~అహుకాంక్షయశంబున~~ కో
లైదెల్వెయు । స్త్రీసంపకయుండుండుల మాగ్గముద
ల్పగ । పుత్రరత్నమూ ॥ ౧౧ ॥

చ॥ మహాగురదేశమందు పలుమాసముజేరి రిహస్య
మాడుచుక । దరగనిప్రేమనిప్పుక తల్పమునందున
దవ్వలించుచుక । నరులువిసంగ తల్లియని బల్కుచు
దచ్చెలి కెంతబాయకక నునుతరప్రాయపంతుడునుండ
ను మానను పుత్రరత్నమూ ॥ ౧౨ ॥

ఉ॥ దోషమటంచుతన్మదికి దోచియుకేహొక కార్య
మూనితా । జేసినగుట్టుగట్టుబడ జేయునువేట్టుతో ప్లి
పొచికన్మానుక । పాలుగ్రోలికటు మున్నునహల్యును

గూడినట్టియా । వాసపుగట్టురట్టునకు నచి నీతిగ పుత్ర
రత్నమా ॥ ౧౩ ॥

చ॥ బలుమరుపూర్వజన్మకృత పాపముక్తికాగోళి
రూపమై । చెలగుచుదేహమందును । భృంశాదుల
జేయు । నక్కలువహరింబుజేయునట్లుగా । అదియు
లైనయావధంబులు । జపఘోషమదా నులదాదాన
నగు పుత్రరత్నమా ॥ ౧౪ ॥

చ॥ భూపతిదుష్టశైవ తనపుత్రుడు దుండుప్పైన ।
నత్తతన్నాపుననున్న వృద్ధునకు । ప్రాయపుటింతి తటస్త
మైన దోదోపులుగల్గుచారునకు తోడితిభాషి శిరూషినేసి
సంతాపము మానచెన్నగ పితాతగనున్నచు పుత్రరత్న
మా ॥ ౧౫ ॥

చ॥ నగవునభాస్తలిం తగవునన్ । మొగమాటము య
ధిలేమిచే బొగడినయిచ్చితావ్యసనమందుట దుడక శనం
భవించినన్ । వగచుటబుద్ధిహీనులగువారల యొద్దరుణం
బుశీయుటల్ । తగదిది సీతిమంతులకు శుభ్యములింపహి
పుత్రరత్నమా ॥ ౧౬ ॥

చ॥ లిపియొకింతలేనియెడ తృప్తిగబోధను చేయవు

చ్చుతా | తెలిసివారికిమిగుల తెల్లమిగావివరింపవచ్చు
దా తెలిసియు తెలియకున్న మదిదెల్పగబ్రహ్మవశంబయి
గర్భ | బలుకులు వేయునేల మదిబాయకయూకొను పు
త్రరత్నమా || ౧౭ ||

చ || పరగతికాశబద్ధులగు బాటువిరోధము దేహబల్మి
యు దరుగుటనిద్రము | బెగుట ద్రవ్యముమానము
కీర్తియు | దొరుగుట బంధువర్గములు దూరుట
లంఘనమిది మూర్ఖుల పరమునకెల్లహానియని బల్కి
రిమాన్యులు పుత్రరత్నమా || ౧౮ ||

చ || తెగువకుఁబొచ్చిపైకొనుట తీయకదుర్జనమేత్రీజే
యుట | పగతునియింటసాపడుట పంతులతోమగనాలి
గోరుట | మగతనమున్నదంచు ననుమానముగల్గినవోట
నిల్చుట | జగతినిప్రాణహాని లివిసత్యమునమ్ముము
పుత్రరత్నమా || ౧౯ ||

చ || ఏనరుడైనవ్యాధి జనియించినదాచక నాక్షణం
బున | దీనతనెందకన్యలకు దెల్పగవచ్చుతహస్యమేసు
న | మానమునంగమంబు యవమానము నాయువు
గ్రహచిద్రము | దానముమంత్ర మాషధము ద్రవ్య

ముతొమ్మిది పుత్రరత్నము || ౨౦ ||

చ॥ సిరిగలవారికిఁ బుత్రియు శేఖరుడు కృత్యము దార్యస
ప్త్యము । డరిబలము కలవారు శాస్త్రము నేర్పరిసాహసుండు
సచ్చరితుడనూసనుబుట్టును పుత్రికయును ధాత్రియై
సరయగ సర్వమును బ్రసరియంబునఁబుట్టుము పుత్ర
రత్నమా || ౨౧ ||

ఉ॥ పోలవక్షాభయము కల సుగంధవస్యలికాంబు
సర్వమా వారిజనేగిరికిన్ । పరుసచుట్టులకున్ ప్రసవంపు
నదెగిరి । బుగవి సత్యభాషణులు జాప్యచకున్ । కడుశాం
తచిత్తియున్ । ధాన్యశోనగల్గిమ మదార్థమిదంతయు
పుత్రరత్నమా || ౨౨ ||

చ॥ మచ్చరకానుక్రోధములు మానసమందితకున్న
మేలుతా । చిచ్చునొడంబుజావ్యక్తిపు శేషములుందుట
కీడునెయ్యెడన్ । కుచ్చితహరి హృదయ గూడిచెరిందుట
కీర్తిహాని యప్పిచ్చుటవాదులేదు మతభేదముయోగికి
పుత్రరత్నము || ౨౩ ||

చ॥ ధరనవవాదభీతియు కృతజ్ఞతశ్రీహరియందుభక్తి
నద్గురువదశేవ సజ్జనులపాత్తుకులాంగనయందు బ్రీతిను

రచుతి విద్యయంహమదీలము ప్పచుక్కో । నప్రియంబర
యనిగి ప్పటి ననుగువాపి లవ్వుతి పుత్రుత్తిమా । ౨౩ ।

చ! అతిధిసంశుచి! స్వశిరూపమవానిని పాకకా
రుని! మతిగలమంత్రని! పురుచి మృదుమింగి వాచి
మాంత్రిక! శృంగిమిందునానినిచిక్కకుచి - రిపు
నూపివాచి! శిఖిలితిరింగింకమి కిందనిమి
పుతిత్తమ - ॥ ౨౧ ॥

చ. పెగలు సెరాశ్రులంకించి ధావల బామక ప్రాయ
వంతుని ౬౯ । వగలు చనుక్కు పుగ్గ ముపు నాదమో
౭౦ । మోసముమోసింతుముల్ కడునగవుని కన్నుప
స్పృశిసి । నర్త్యభాషణగ్నియుండెరా పెగయునిమోస
హానిహితబంధునిగోధమిని పుత్రుండుమో ॥ ౨౬ ॥

ఉ॥ చాళుఖ్యునినుటించు న్నగవారిని సూరిసమ సమ
డిలన్మానభిమానమున విహమహాయకుల బహు శ్రేష్ఠము
దుకాలూనిసమగ కై వడి దులూని మోహపురా
బద్ధుడొ గానయదార్థమందుచిది గట్టిగనమ్ముము పుత్ర
రత్నమా ॥ ౨౬ ॥

ఉ॥ గంతన నాహనంబుకడు శక్తియుఁ ద్యము సూ

శ్లోబుద్ధియత్యంతపరాక్రమంబు లివియారు మనంబుఁబా
యకుండు పర్యంతముఁదెవమెన్నగ నహాయము నేయుచు
వచ్చుగాన నధ్యంతరమేమిలేక పసులన్నియుచేకరు పుత్ర
రత్నమౌ ॥ ౨౮ ॥

ఉ॥ పాములచెల్మియున్యవతి పల్కులునుంకరినన్పు
కర్ధర వేములపువై శ్యకుల వీర సంగడివానిసత్వి
ముఁకామకు నెఱ్ఱజూదరిని ఖండతముల్ ద్రిచారిసున్పు
ల్లఁక ప్రేమనొసమ్మరాదనుచు పెద్దపల్కిరి పుత్రర
త్నమౌ ॥ ౨౯ ॥

ఉ॥ పుగుఱులకెల్లవిఘ్న పరిపు ర్ణసుఖంబతిగౌరవంబు
సుప్తిరతిరగ్రహముల్ విపులతేజముశాంశము సత్యవాక్య
విస్ఫురణము సాధుమయి త్రి పరిశోభితకీర్తియు ధైర్యశక్తి
యిద్ధిర నఖిలాంధసాధనము తధ్యమునన్ముము పుత్రరత్న
మౌ ॥ ౩౦ ॥

చ॥ అనయమునాత్మబుద్ధి సుఖమారయ సగ్గురుశ్రే
ష్టమందున । పరబుద్ధినాశమగు దుర్మదవర్జిత సాధుచిన్తు
లైన నసులుస్త్రీలబుద్ధి ప్రళయాంతకమంకురు శ్రద్ధతో
ఘతన్వినవిన నీతిమంతులకు వేటకజనించును పుత్రరత్న.

మ— || ౩౧ ||

శ|| ప్రభుదయనమ్మి గర్వపడరాదు సుఖంబనియ
స్ఫుజేసితా । విభవముజేయరాదు పరివృత్తిములగ్ర
హింపరాదు సత్సభితులదూరరాదు । పరుసంబులు బల్కు
టమేరగాదు వేడభయమెసంగి మార్పలుకులాడగరాదిల
పుత్రరత్నమ— || ౩౧ ||

చ|| చనువుగ స్త్రీలచెంత శుక్లస్తోత్రహాసములగ ।
పచింపగా । పనదటుజేసినన్ని గులజారతగ్రా । పుష్కలమృగశ్శే
శుపాననలమునందు వేసరికనాధ్యభుధారిలజిల్కిసిరిసే
దన మెగద్రోయభంగినిది తద్యమునమ్ముము పుత్ర
రత్నమా । ౩౩ ।

ఉ|| నీతియొకింకయైత ననునేరిచు క్షయమహంకరించు
సంప్రీతివహించితా । వినశభేదముచెంచు శయ్యుక్తతె
న్నునీభూతలమందు దుష్టసునిబుద్ధికినహ్యతగాదు సత్ప్ర
భృతిగదాయటంచును గుణామృతదల్పిరి పుత్రర
త్నమా । ౩౪ ।

చ|| అనుదినమున్నిరర్థకలహంబును నిర్భయసాధు
బంధు సద్గణములయందు సప్రియముగర్విత చిత్తము

నిచ్చుచుంబుల్గొయములన్ దాఁపిరివిత్తములందఱి
కాంక్షలెన్నఁగఁగిరివిధానమని సమ్యలుదెల్పిరి
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౧ ॥

చ॥ గుఱియెదురగు భక్తి గాఢకూరిమిదేహాలయము
కింకరక్షణంబులయగు ప్రాణముమాత్రులందఱి
ప్రేమలక్షణంబులగు లోకములందున్న
బుద్ధిని గాఢమునఁగిరిమిదేహాలయము
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౨ ॥

చ॥ వాసికాయును నా

వర్ణమున్ గాఢమునఁగిరిమిదేహాలయము
లొందులక్షణంబులగు లోకములందున్న
బుద్ధిని గాఢమునఁగిరిమిదేహాలయము
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౩ ॥

చ॥ అతిప్రియ మద్రియంబులను హర్షముశోకము
జేదకలద సంతోషము జనప్రసవయును భక్తియు దప్పమి
సత్యవాక్య సమ్మతము సరోపకారహితమార్గముల నివృత్త
కుండలనేని స్మృతికిని హేతుభూతమగు కార్యములొనరి
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౪ ॥

ఉ॥ పురుషహితం బు న్నియమిం గానఁజూచు
తేనిరాత్రి లాపంబు రహితంబు నొలనునొక-చరాస్త్రంబు
భుక్తియున్ని రక్షింపఁగూఁపుచావొనఁడునెంతటిగా నని
గేహమెల్లసినయుముఁజెల్లగా మనగి న్యమమటంచుచు
పుత్రరత్నమా ॥ ౩౯ ॥

ఉ॥ మోక్షలక్షణంబు గూర్చి శిష్యులముందు గాపు
రంబుకాసారిమునునొకయును మనస్సునుగాఁపట మొ
ల్లంబు దుష్టులమనేచతేయును సుబ్ధులను పాప-లతి క్ర
మించుటల్ ధారుణిహానిగల్గు నిలెనెపు నూడగ పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪౦ ॥

ఉ॥ వేదపుచ్చెతకున్ సహసంబు కల్పించివాసభూమికి
స్వామిరయొద్దకునృపతి స్వయంజ్ఞును నున్మిషట్టుకున్ గ్రేలి
మివేల్చుచుచ్చటికివృద్ధులదూతికలున్నవోటికి న్నొలగిరి
త్తచేతులను బోవుటాల్లెచు పుత్రరత్నమా ॥ ౪౧ ॥

చ॥ జలనిధిపై నవగ్ధమును మంజునీపై కొనుభామ
కాంక్షలున్ । చెలువుగ భాగ్యవంతులకు జేసినదానము
జీర్ణవేషిచల్లతితపు భోజనంచుట లంజకుజేసిన మేలు
నుర్విలో పలుమగునిష్ఫలంబనుచు బల్కిరిప్రాజ్ఞులు

పుత్రరత్నమా || ౪౨ ||

ఉ॥ చాతనుజాచి లోభిపరతత్వ విమంగని మూఢుడు శివప్రీతుని జూచినాల్చికుడు బేరువహించిన సుప్రతాత్మయా నాతినిజూచి బారిణియు నక్కపులింగనివాత వేసి కొన్ఱితిగనొండ్వజాల దిలరిత్తపుజాలియు పుత్రరత్నమా || ౪౩ ||

ఉ॥ సర్వవిశౌరమండమును నిజ్జనవంతుని జూచినంత నే గర్వితులైనదుర్బులు కంటమునెవ్వగ సారెసారెకుఁ పర్వితరాజముఁ శునక పంక్తులుగఁగొని గూయురీతిగా నుర్విని చముల్పలుక యోగ్యతతగ్గనె పుత్రరత్నమా || ౪౪ ||

చ॥ పరబలవిగ్గతేజహిత భాగ్యసుశీల శుభానురాగ నుండరములజూచి సంతతముతావరితోషము జెందకన్మనంబెరియనసహ్యమొందుచు స్నేహముతోడ చరించునట్టి యాపురుషుడు న్యాధిలేని వెలబొందుచునుండును పుత్రరత్నమా || ౪౫ ||

ఉ॥ తలచగ్రహేయమునుండ దప్పులొకప్పుడుగాన

తలపున నెప్పుతప్పునుచు తామగమొందిన వేళగన్పు
డుక కలిమిగలప్పుడెవ్వరును కన్నులగప్పుచు నాదరింతు
ర । క్కలిమిదొలుంగెనేని కడకలటనుచూడరు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪౬ ॥

మతిగలమంత్రితేని సభమాన్యులులేని పురంబు శాస్త్ర
సమ్మతము లేనివాళ్లు సభిమానము భక్తియులేని భార్యస
ద్వివరణలేనిపెండ్ల కడుప్రేతినహించని విందునెప్పుగాఱి
తినినిరర్థకంబనుచు జెప్పిరియార్యులు పుత్రరత్న
మా ॥ ౪౭ ॥

చ॥ కమలజపాండు చేలమున్నుగైకొన శేషగిరింద్ర
జూచితా । సమయముగాదటంచు కనుసైగలొనర్చిన
నల్లినప్రియమనుతతోచెంతజేర్చుకొనమాధపు కాదరవృ
డప్పునెనిమిషముక్కింబుకై జనులు నిండెలకోర్తురు పుత్ర
రత్నమా ॥ ౪౮ ॥

ఉ॥ పన్నుగిపుత్రరత్నమనుపద్యములనివనినగ్గుణుల్
భువిక సన్నుతిజేయుచుండుదురు బారులుదోరులు విన్న
నాత్మయందున్నవిధంబు తేటపడు నూరకగుమ్మడికాయ

దొంగలియన్న భజంబట్టకొని వీరికి సామ్యము పుత్ర
రత్నమూ || ౪౯ ||

చ॥ అవనిబ్రహ్మసేబరగు నాద్యై - ప్పిన తి వేటకు
తో శివమత శివ్యకర్మ కులసింఘశశాంకుడు శీమకుర్తి
సత్కవిహిత లింగనాహ్వయుడు కల్పనజేసి శివార్చికుంబు
గా ప్రవిమలతి నీమదిని బాహుయుండుము పుత్రర
త్నమూ || ౫౦ ||

ఉ॥ భానుతస్యై నీతిగల పుత్రనుబోధిని వేటకువా
సి ౬౧ || వీరిలకింపు సగను విన్నవణించిన వారి కెప్పు
డ౬౨ || దీనశక్తిగ్న జగత్తును దప్ప నెంచుచాల
నుజ్ఞానిముందుచేబారయు నా పదింబు పుత్రరత్న
మూ || ౫౧ ||

ఉ॥ సన్నుతవిశ్వకర్మ కులసాగర చంగ్రుకు శీమకు
ర్తి లింగన్నకపివృక్షీకృతిని కల్పనజేసి తచేకనిష్ఠతో ।
వెన్నెలలేని గాల్పనకు వేటకుమనం బుత్పత్తిస్తమై ।
మున్నది యీవీతి మదినుంచుము దస్పక పుత్రరత్న
మూ || ౫౨ ||

10722

